

w § 1 rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 3 maja 1954 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny w zakresie elektrotechniki (Dz. U. Nr 24, poz. 89) — lp. 30,

w § 1 rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 3 maja 1954 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, dotyczących narzędzi lekarskich (Dz. U. Nr 24, poz. 90) — lp. 11,

w § 1 rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27 kwietnia 1955 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, dotyczących służby zdrowia (Dz. U. Nr 19, poz. 120) — lp. 16 i w § 2 tego rozporządzenia — lp. 15 oraz treść odpowiednich kolumn.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1956 r., z tym że:

- 1) normy wymienione w § 1 ust. 1 lp. 40, 158, 159 i 177 obowiązują od dnia 1 stycznia 1957 r.,

- 2) normy wymienione w § 1 ust. 1 lp. 1 — 39, 41 — 157, 160 — 176, 178 — 193 obowiązują od dnia 1 kwietnia 1957 r.,
- 3) normy wymienione w § 2 lp. 30 i 31 są zalecane od dnia 1 stycznia 1957 r.,
- 4) normy wymienione w § 2 lp. 1 — 29, 32 — 57 są zalecane od dnia 1 kwietnia 1957 r.,
- 5) norma wymieniona w § 1 ust. 1 lp. 9 obowiązuje od dnia 1 stycznia 1957 r. z wyjątkiem postanowień punktów 2.3.4 i 4.5.5 normy, które obowiązują od dnia 1 stycznia 1958 r.,
- 6) norma wymieniona w § 1 ust. 1 lp. 154 w zakresie budowy urządzeń piorunochronnych na budynkach, które w dniu 1 stycznia 1957 r. znajdują się w budowie lub przebudowie, obowiązuje od tej daty, a w zakresie budowy urządzeń piorunochronnych na innych budynkach — od dnia 1 stycznia 1959 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. M. Lesz

155

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 lipca 1956 r.

w sprawie taryfy wynagrodzenia za czynności biegłych z zakresu medycyny sądowej w postępowaniu przed sądami powszechnymi.

Na podstawie art. 10 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stawki wynagrodzenia za czynności biegłych z zakresu medycyny sądowej wynoszą:

- 1) za wykonanie oględzin zewnętrznych i wewnętrznych zwłok od 80 zł do 225 zł
jeżeli oględziny zwłok ograniczały się jedynie do oględzin zewnętrznych od 50 zł do 80 zł
- 2) za pomoc techniczną przy oględzinach zwłok 25 zł
- 3) za obecność lekarza przy ekshumacji zwłok — za każde rozpoczęte pół godziny 15 zł
- 4) za zbadanie osoby żyjącej celem stwierdzenia: uszkodzeń ciała i ich kwalifikacji, ciąży, przebytego poronienia lub porodu, ustalenia czynu nierządowego, zarażenia wenerycznego, określenia wypadkowej i inwalidzkiej niezdolności do pracy, zdolności do odbywania kary pozbawienia wolności od 30 zł do 120 zł
- 5) za zbadanie stanu umysłowego od 100 zł do 250 zł
- 6) za wydanie opinii wyłącznie na podstawie akt sprawy od 30 zł do 350 zł
- 7) za wydanie opinii przed sądem — za każdą rozpoczętą godzinę obecności w sądzie 30 zł
- 8) za zbadanie histopatologiczne narządów ciała — od każdego wycinka 30 zł

- 9) za zbadanie przy pomocy metod widmowych jednego dowodu rzeczowego na obecność śladów krwi 30 zł
- 10) za zbadanie metodą chemiczną jednego dowodu rzeczowego na obecność śladów krwi od 30 zł do 60 zł
- 11) za zbadanie przy pomocy metod serologicznych plam krwi jednego gatunku na jednym dowodzie rzeczowym od 60 zł do 100 zł
- 12) za zbadanie przynależności grupowej śladów krwi na jednym przedmiocie 120 zł
- 13) za oznaczenie przynależności grupowej krwi świeżej (osoby żyjącej lub zwłok) od 30 zł do 60 zł
- 14) za zbadanie śladów krwi celem ustalenia źródła krwawienia lub czasu ich powstania od 50 zł do 100 zł
- 15) za zbadanie zdolności płodzenia łącznie z badaniem mikroskopowym nasienia 150 zł
- 16) za zbadanie jednego dowodu rzeczowego na obecność plam z nasienia 100 zł
- 17) za zbadanie krwi trzech osób celem ustalenia ojcostwa 250 zł
za oznaczenie grupy krwi każdej następnej osoby 50 zł
- 18) za zbadanie makro-mikroskopowe i mikrometryczne włosów 200 zł
jeżeli badanie włosów dotyczyło więcej niż dwóch osób — za każdą osobę 100 zł
- 19) za zbadanie krwi na obecność tlenu węgla: widmowe lub chemiczne jakościowe 30 zł
chemiczne ilościowe 100 zł

- 20) za zbadanie chemiczne narządów ciała na obecność trucizn — za każdą rozpoczętą godzinę pracy 30 zł
- 21) za zbadanie krwi metodą Widmarka na obecność alkoholu 75 zł
- 22) za zbadanie skóry lub odzieży celem stwierdzenia odległości strzału — za każdy przedmiot badany od 30 zł do 60 zł
jeżeli przy badaniu zachodziła potrzeba ostrzeliwania broni (oddanie strzałów próbnych) od 50 zł do 150 zł
- 23) za stratę czasu wezwanego biegłego, z którego usług następnie nie skorzystano — za każdą rozpoczętą godzinę jednak nie więcej niż 45 zł za dobę.

§ 2. Stawki wymienione w § 1 obejmują wynagrodzenie za czynności badawcze biegłego wraz z opinią i jej uzasadnieniem.

§ 3. W przypadkach przewidzianych w § 1 pkt 1, 4, 5, 6, 10, 11, 13, 14 i 22 należy przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia kierować się zasadami art. 10 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, bie-

głych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445), biorąc również pod uwagę potrzebę przeprowadzenia obserwacji i prób laboratoryjnych.

§ 4. Wynagrodzenie biegłych określone w § 1 może ulec podwyższeniu najwyżej o 100% na zgłoszony w rachunku biegłego umotywowany wniosek, wskazujący na szczególne okoliczności w przypadkach wymagających dłuższej obserwacji, szczegółowych poszukiwań w piśmiennictwie, dokoopowania biegłych z kilku dziedzin wiedzy lekarskiej lub wydania obszernej, naukowo umotywowanej opinii.

§ 5. W przypadkach nie przewidzianych taryfą sąd ustala wysokość wynagrodzenia stosując zasady ogólne przewidziane w § 3 i biorąc pod uwagę stawki ustalone dla podobnych czynności.

§ 6. Taryfy niniejszej nie stosuje się do spraw należących do właściwości sądów ubezpieczeń społecznych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: Z. Wasilkowska

156

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 lipca 1956 r.

w sprawie aplikacji notarialnej i egzaminu notarialnego.

Na podstawie art. 19⁶ ustawy z dnia 25 maja 1951 r. Prawo o notariacie (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 276 oraz z 1956 r. Nr 16, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podanie o mianowanie na stanowisko aplikanta notarialnego wnosi się do Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 2. Aplikant notarialny odbywa aplikację w wyznaczonym państwowym biurze notarialnym.

§ 3. Ogólny nadzór nad aplikantami notarialnymi w okręgu sądu wojewódzkiego sprawuje prezes tego sądu.

§ 4. Aplikant notarialny składa ślubowanie służbowe przed prezesem sądu wojewódzkiego.

§ 5. Prezes sądu wojewódzkiego prowadzi dla każdego aplikanta notarialnego wykaz przebiegu jego służby.

§ 6. W razie powołania aplikanta notarialnego do odbycia czynnej służby wojskowej czasu tej służby nie wlicza się do okresu aplikacji.

§ 7. 1. Bezpośredni nadzór nad przebiegiem aplikacji notarialnej sprawuje kierownik państwowego biura notarialnego, do którego aplikant został przydzielony.

2. Aplikant powinien brać udział w pracach państwowego biura notarialnego i zaznajamiać się ze wszystkimi rodzajami czynności biura.

§ 8. 1. W okresie aplikacji aplikant notarialny powinien być delegowany na sześć miesięcy do sądu powiatowego — wydziału cywilnego i wydziału ksiąg wieczystych, o ile uprzednio nie odbywał takiej aplikacji w ciągu ostatnich trzech lat.

2. Do sądu powiatowego deleguje aplikanta notarialnego prezes sądu wojewódzkiego na wniosek kierownika państwowego biura notarialnego.

§ 9. 1. Prezes sądu wojewódzkiego przedstawi Ministerstwu Sprawiedliwości akta osobowe aplikanta notarialnego, który ukończył aplikację, wraz ze swoją opinią.

2. Termin egzaminu wyznaczy aplikantowi notarialnemu przewodniczący komisji egzaminacyjnej.

3. W skład wyznaczonej przez Ministra Sprawiedliwości komisji egzaminacyjnej wchodzi przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości jako przewodniczący i dwaj notariusze jako członkowie.

§ 10. Przedmiotem egzaminu notarialnego są dziedziny prawa, których znajomość jest niezbędna dla należytego wykonywania obowiązków notariusza.

§ 11. Aplikant notarialny składa egzamin ustny i piśmienny. Egzamin piśmienny polega na opracowaniu jednego lub więcej aktów notarialnych.